Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
Μιὰ Ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος

Ἐκ νέου ἐξόριστος, ἀσχολεῖται μὲ ἐκκλησιαστικὰς μεταρρυθμίσεις

52ον

Τὴν 15ην (28ην) Ἰουνίου 1914 κηρύσσεται ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος. Ἡ Τουρκία σπεύδει νὰ καταργήση τὰς διομολογήσεις καὶ εἰς τὰ μεγαλύτερα κέντρα τῆς αὐτοκρατορίας της συγκροτοῦνται συλλαλητήρια ὑπὲρ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν συμμάχων της.

Ὁ διοικητὴς τῆς Σμύρνης εὑρίσκει τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθῆ τὸν Χρυσόστομο. Εἰσηγεῖται εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἀπέλασίν του ὡς «ἐπικινδύνου διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ πολεμίου τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων».

Ἡ κατάστασις ποὺ εἶχε δημιουργηθῆ στὴν Τουρκία εὐθὺς μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου καὶ ἡ ἀβεβαιότης ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων, ἐξηθένησαν τὴν θέσιν τῶν Πατριαρχείων, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμπόρεσαν ν' ἀντιμετωπίσουν ἀποτελεσματικὰ τὴν νέαν συνωμοσίαν κατὰ τοῦ Χρυσοστόμου.

Τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀπελάσεώς του ἀνεκοίνωσε στὸν Μητροπολίτη Σμύρνης τὴν 11 Αὐγούστου 1914 ὁ πρόξενος τῆς Ρωσίας Καλμικώφ, παρακληθεὶς εἰδικῶς ἀπὸ τὸν Ραχμῆ.

—Διὰ νὰ μὴ ἀσκηθῆ βία, εἶπεν ὁ Καλμικώφ, ὁ Ραχμῆ σᾶς παρακαλεῖ νὰ φύγετε τὸ ταχύτερον, ὁπότε ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἰσηγηθῆ καταλλήλως ὅπως σᾶς διορίσουν εἰς ἄλλην μεγαλυτέραν θέσιν...

—Δὲν μὲ ἐπηρεάζουν οὔτε αἱ ἀπειλαὶ οὔτε αἱ ὑποσχέσεις τοῦ διοικητοῦ, ἀπαντᾶ ὁ Μητροπολίτης. Ἡ ἐκουσία ἀναχώρησις εἶναι λιποταξία, ἡ δὲ ἀποδοχὴ τῆς ὑποσχέσεως ποταπότης ἀναξία Ἕλληνος κληρικοῦ. Ἂς μὲ ἐκδιώξη βιαίως διὰ τῶν ὀργάνων του ἄνευ λόγου καὶ αἰτίας ὁ διοικητής, ἐὰν ἔχη τόσην ἀναισθησίαν.

Συγχρόνως ὁ ὑπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων Βρεχὴμ δέης ἠξίωσεν ἀπὸ τὰ Πατριαρχεῖα τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Μητροπολίτου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἐπροκάλεσε τὴν «μετανάστευσιν» καὶ παντοιοτρόπως ἐρεθίζει τοὺς χριστιανούς.

Πεισθεὶς ὁ νομάρχης ὅτι δὲν θὰ ἀνεχώρει ἐκουσίως ὁ Μητροπολίτης, διέταξε τὴν βιαίαν ἀποπομπήν του. Τὴν 20ὴν Αὐγούστου πολυάριθμοι ἀστυνομικοὶ κατέκλυσαν τὸν περίβολον τῆς Μητροπόλεως, ἐνῶ συγχρόνως ὁ ἀρχιαστυνόμος ἐμφανισθεὶς πρὸ τοῦ Μητροπολίτου τὸν εἰδοποίησεν ὅτι ἔχει ἐντολὴν νὰ τὸν ὁδηγήση εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Σμύρνης, διαδοθείσης ἀστραπιαίως τῆς βιαίας εἰδήσεως συνέρρευσεν εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ κατέκλυσε τὸν ναόν, τὸ προαύλιον καὶ τοὺς γύρω δρόμους.

Ὁ Μητροπολίτης εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερὸν διὰ νὰ προσευχηθῆ καὶ ὅταν ἐξῆλθενἀπηύθυνε λόγια παρηγορίας πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τοῦ ποιμνίου του,ποὺ ἔκλαιγαν βαθύτατα συγκινημένοι καὶ συνωθοῦντο διὰ νὰ ἀσπασθοῦν τὴν δεξιάν του...

Ἔτσι ὁ Χρυσόστομος ἀνεχώρησε διὰ τὴν τρίτην ἐξορία του. Μετεφέρθη ὑπὸ συνοδείαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, σύμφωνα μὲ τὴν κυβερνητικὴν ἀπόφασιν.

Ἐκεῖ ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ. Ὀλίγον βραδύτερον ἐξελέγη συνοδικός. Κατὰ τὸν Μάϊον ὅμως τοῦ 1917 ἐπῆλθε διαφωνία τοῦ Πατριάρχου μὲ ὀκτὼ συνοδικούς, ἐν οἷς καὶ ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης, ἔχουσα βαθύτερον λόγον τὴν χαλαρὰν διοίκησιν τοῦ Πατριάρχου Γερμανοῦ.

Κατόπιν τῆς διαφωνίας ταύτης, ὁ Πατριάρχης, ἄνευ συνοδικῆς συνεδριάσεως, μονομερῶς ἐνεργῶν, ἐξαπέλυσε πιττάκια καὶ ἔπαυσε τοὺς συνοδικούς, οἵτινες ὅμως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς κρισίμους ἐκ τοῦ πολέμου περιστάσεις περιωρίσθησαν μόνον εἰς ἁπλῆν διαμαρτυρίαν, διατυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Σμύρνης, διὰ τὸ αὐθαίρετον τοῦτο μέτρον.

Ἀφωσιώθη μετὰ τοῦτο ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος εἰς τὴν συγγραφὴν βιβλίων εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν ἐπὶ τῶν διωγμῶν κατὰ τῶν χριστιανῶν, ἅτινα ἐκυκλοφόρησαν εἰς μέγαν ἀριθμὸν ἀντιτύπων, ἀποκαλύπτοντα ὅλας τὰς διαπραχθείσας ὠμότητας καὶ σφαγὰς κατὰ τῶν χριστιανῶν.

Βραδύτερον, κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1918, ἐξέδωκεν ὁ Μητροπολίτης ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνωνύμως εἰς τεῦχος τὸ «Ἐκκλησιαστικὸν πρόγραμμα», ἤτοι «τὰ δεόμενα ρυθμίσεως καὶ λύσεως θρησκευτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ προβλήματα ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐν τῇ κατ' ἀνατολὰς Ὀρθοδόξῳ ,Ἐκκλησίᾳ».

«Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, παρατηρεῖ ὁ Μητροπολίτης, δεῖται ἀναμορφώσεως, διότι δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρχαίου ἐκκλησιαστικοῦ αὐτῆς βίου καὶ τοῦ πολιτεύματος οὔτε εὑρίσκεται ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς προόδους τοῦ αἰῶνος καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς.

»Ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων μέχρι τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὅτε περιεστάλη ἡ θεολογικὴ καὶ δογματική, καθὼς καὶ ἡ κοινωνικὴ καὶ πνευματικὴ διαμόρφωσις, ὥρισε δι' ἐπανειλημμένων διατάξεων καὶ κανόνων, ὅπως σύνοδοι πάντων τῶν ἐπισκόπων συγκαλοῦμεναι ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ κανονίζωσι τὰ ἐγειρόμενα θεολογικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα. Κατὰ τὴν ἐξέλιξίν της ὅμως ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας, ἀπομακρυνθεῖσα τοῦ δημοκρατικοῦ τούτου συστήματος, περιῆλθεν εἰς τὴν ἀπολυταρχίαν τῆς δωδεκαμελοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, διαρκῶς ἐνδημούσης καὶ συγκροτουμένης κατὰ διάφορα κατὰ περιόδους ἄστοχα συστήματα ἀπὸ τοῦ γεροντισμοῦ μέχρι τοῦ ἀριστίνδην.

»Ἀντιθέτως, αἱ ἐνιαύσιοι σύνοδοι τῆς ἱεραρχίας συνερχόμεναι ἐπιφέρουν ἐνδεδειγμένας μεταρρυθμίσεις, διότι κατὰ τὸν Μέγαν Φώτιον «τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἴωθε συμμεταβάλλεσθαι τοῖς πολιτικοῖς».

»Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ θρησκευτικὴ ποίησις καὶ ἀσματογραφία μας, ὡς μαρτυροῦν αἱ ἱεραὶ βίβλοι καὶ κυρίως τὸ Τριῴδιον, τὸ Πεντηκοστάριον, ἡ Παρακλητικὴ καὶ τὰ Μηναῖα, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην γλῶσσαν ἔχουν παράλληλον καὶ ἐφάμιλλον ἔξαρσιν καὶ λυρισμόν. Παρέρχονται ἐν τούτοις ἀπαρατήρητοι αἱ ἀπαράμιλλοι καλλοναὶ τῆς ἀσματογραφίας καὶ διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τυπικαί, κουραστικαὶ καὶ μονότονοι. Καὶ ἀπαριθμεῖ ὁ Μητροπολίτης τὰς αἰτίας τοῦ κακοῦ τῆς δημοσίας λατρείας μας. Αἱ ἀκολουθίαι δὲν ἔχουν τακτὴν ὥραν ἐνάρξεως καὶ λήξεως. Εἶναι μάκρας διαρκείας.

»Εἶναι αἰσθητὴ ἡ ἔλλειψις καθισμάτων ἐνῶ εἰς τοὺς ἀρχαίους ναοὺς ὑπῆρχον καθίσματα, ὡς προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀπολογίαν τοῦ Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἱστορικοῦ Εὐσεβίου, ὅστις περιγράφων τὴν ἐν Τύρῳ οἰκοδομηθεῖσαν ἐκκλησίαν σημειοῖ: «ἔνεστι δὲ ἐν τῷ ναῷ καὶ θρόνοι καὶ βάθρα τερμύρια καὶ καθιστήρια».

»Ἡ μουσικὴ ἐπίσης ἀπαιτεῖ μεταρρύθμισιν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς παλαιᾶς βυζαντινῆς μελῳδίας. Καὶ τὸ κήρυγμα πρέπει νὰ ἐμψυχωθῆ καὶ τὸ ζήτημα τῶν πολυαρίθμων ἑορτῶν καὶ νηστειῶν νὰ μελετηθῆ, ὡς ἐπιτυχῶς ἔπραξε τοῦτο ἡ Ἀρμενικὴ Ἐκκλησία».

Ἐπίσης ὁ Χρυσόστομος ἐθεώρει ὅτι ἐπεβάλλετο ἡ μεταρρύθμισις τῆς ἀμφιέσεως τῶν κληρικῶν ὄχι μὲ νεωτερισμούς, ἀλλὰ ἀντιθέτως μὲ ἐπάνοδον εἰς τὸ παλαιὸν σχῆμα, ὅταν οἱ ἱερεῖς ἀντὶ καλυμμαχίου ἐφοροῦσαν βυζαντινὸν πέτασον ἢ σκιάδιον πλατύγυρον. Ἡ δὲ κεφαλὴ δὲν ἦτο κομῶσα, διότι κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον «τὸ κομᾶν τὸν ἄνδρα, αἰσχρότερον ἦ τὸ μὴ κομᾶν τὴν γυναῖκα».

Τέλος διετύπωνε ἀπόψεις περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης πρὸς πληρεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ της.

ΔΙΑΚΟΠΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ Ε.Α.Υ.Ε. «Γλαῦκος» φέρει εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. καταναλωτῶν της ὅτι τὴν 7ην τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἀπὸ ὥρας 7.30 π. μ. μέχρι 2.30 μ. μ., λόγῳ ἐκτελέσεως διαφόρων ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ δικτύου της θέλει διακοπῆ ἡ παροχὴ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὰ κάτωθι τμήματα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως μετὰ τῶν ἐκατέρωθεν παρόδων.

Ὁδὸς Ἱεροδέου Ἀρχιεπισκόπου, ἀπὸ Σολωμοῦ μέχρι Παναχαϊκοῦ.

Ὁδὸς Μπενιζέλου Ρούφου, ἀπὸ Χαρ. Τρικούπη μέχρι Ἱεροθέου Ἀρχιεπισκόπου.

(ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἤρξατο ἡ καταβολὴ τοῦ ἑκτάκτου βοηθήματος ἐξ ἑνὸς μηνιαίου μερίσματος εἰς τοὺς δικαιούχους μεριζομένου τοῦ Μ. Τ. Π. Υ. παρὰ τῷ γραφείῳ ἐπιταγῶν τῆς Ταχυδρομικῆς Δ)νσεως Ἀχαΐας.

Ἐκ τῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἀρμοδίως 9 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 44 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὰ πολεμικὰ χρόνια.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Γενικὴ ἄποψις τῶν ἀναγνωστηρίων τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου τοῦ Λονδίνου. Ἀντίγραφον κάθε βιβλίου ἐκδιδομένου εἰς τὴν Βρετανίαν, δίδεται, διὰ νόμου, εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου

Κριτικὴ Θεάτρου — ΘΕΑΤΡΟΝ ΓΚΛΟΡΙΑ

Η «ΒΡΟΧΗ» ΤΟΥ ΣΩΜΕΡΣΕΤ ΜΩΜ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ κ. ΠΕΡΣΕΩΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Εἶδε ὁ γράφων πολλὲς φορὲς αὐτὰ τὰ χρόνια τὸ ἰδιότυπο αὐτὸ ἔργο τοῦ Μώμ. Ὀστόσο κάθε φορὰ τὸ βλέπει μὲ καινούριο ἐνδιαφέρον. Εἶναι ἀπολαυστικοί πράγματι ὅλοι οἱ ἥρωες ποὺ συνθέτουν αὐτὸ τὸ ἔργο, ποὺ ξεγυμνώνει τὸ ἀνθρώπινο ἐσωτερικὸ καὶ προβάλλει τὸν ἑαυτό μας στὸ προσκήνιο αὐτὸν ποὺ εἶναι. Γιομάτος ἀπὸ ἀδυναμίες. Στὸ τέλος τῆς «Βροχῆς» ὁ θεατὴς ἀφελὰ του αἰσθάνεται αὐτὸ ποὺ νοιώθει κι' ἡ πόρνη Σάντυ Τόμπσον μιὰ ἀηδία. Τὸ «Δάσκαλε ποὺ δίδασκες» εἶναι ἡ κυριώτερη βάσι τοῦ ἔργου, ἀπὸ τὴν ὁποία ξεκινῶντας ὁ Μώμ βρίσκει τὴν εὐκαιρία νὰ στήση σ' ἕνα ἐξωτικὸ νησί μιὰ συντροφιὰ γιὰ νὰ ἀποκαλύψη τὸν χαρακτῆρα καθ' ἑνός. "Ολ' αὐτὰ συμβαίνουνμιὰ μέρα καὶ νύχτα βροχῆς σ' ἕνα φριχτό, ἀπόμερο νησάκι τοῦ Νοτ. Εἰρηνικοῦ, τὸ «Πάγκο-Πάγκο». Μέσα σ' ἕνα παληὸ ξενοδοχεῖο—πανδοχεῖο, πούστὰ δωμάτια του τρέχει τὸ νερό, συνωστίζεται μιὰ συντροφιὰ ἀπὸ τὸν αἰδεσιμώτατο Ντέϊβιντσον, τὴ γυναῖκα του, τὸν κύριο καὶ τὴν κυρία Μακφέϊλ, ποὺ θὰ μείνουν ἀναγκαστικὰ ἐκεῖ ὡς τὴν παύση τῆς βροχῆς καὶ τῆς πόρνης Σάντυ, ποὺ κυνηγημένη ἀπὸ τὸ νόμο τῆς χώρας της θὰ βρῆ νὰ περάση γιὰ λίγες μέρες στὸ νησάκι αὐτὸ ὡς ποὺ νὰ φτάση τὸ πλοῖο νὰ τὴν πάρη γι' ἀλλοῦ. Γύρω ἀπ' αὐτοὺς κινοῦνται ὁ παράξενος ξενοδόχος Τζὸ Χόρν, ἡ νέγρα γυναῖκα του, ὁ Τίμ Ο' Χάρα, ὁ λοστρόμος Μπέϊτς καὶ ἄλλοι. Καθ' ἕνας τους κι' ἕνας ξέχωρος χαρακτῆρας. Ὅμως τὸ ἔργο θὰ κινηθῆ γύρω ἀπὸ τὸν Πάστορα καὶ τὴν πόρνη. Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ νησιοῦ δίδεται μὲ ζωηρούς χρωματισμούς. Ὁ θεατὴς ζῆ αὐτὴ τὴν θλιβερὴν ὥραν τοῦ ξενοδοχείου μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀπελπιστικὴ βροχή, τοὺς καυγάδες τοῦ πάστορα μὲ τὴν πόρνη ποὺ προσπαθεῖ νὰ ὁδηγήση πρὸς τὸν καλόδρομο, σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ.Καταθλιπτικὲς οἱ στιγμές. Ἡ πόρνη ἀγωνίζεται νὰ σταθῆ στὴ θέσι ποὺ γνώριζε, ποὺ τὴν γοητεύει. Ὁ πάστορας μὲ τὴ σειρά του ἐξευτελίζεται στὴν προσπάθειά του νὰ δημιουργήση μέσα στὴν πωσωμένη ψυχὴ τῆς νέας γυναίκας ἕναν ἥλιο μιᾶς καινούριας ζωῆς. Κι' αὐτὸς ὁ ἀγῶνας διατηρεῖ συγκρούσεις καὶ τὸ ἔργο κινεῖται μ' ἐνδιαφέρον γιατί σ' ὅλες τίς εἰκόνες του ὁ συγγραφεὺς προσπαθεῖ νὰ δώση τὸν ἄνθρωπο ὅπως σκέφτεται κι' ὅπως εἶναι. Θὰ φτάσωμε στὸ τέλος τοῦ ἔργου, ὅταν ἡ πόρνη γονατίζει πειὰ ἀπὸ τὴν πίεσι τῶν λόγων τοῦ Πάστορα κι' ἀπὸ τὴν σκληρὴ ἀπόφασί του νὰ τὴν στείλη πίσω στὴ χώρα της ὅπου θὰ φυλακιστῆ. Ὅμως κι' ὁ Πάστορας βλέποντας τὸ ἠθικὸ λύγισμα τοῦ νέου κοριτσιοῦ, νοιώθει τὴ συμπόνια νὰ τοῦ ἑλατώνη τὴν πίστη. Κάποιο αἴσθημα, κάποιο διαφορετικὸ συναίσθημα τὸν τραβᾶ πρὸς τὴν πόρνη αὐτὴ ποὺ εἶναι πειὰ στὰ πόδια του, ἠθικὸ κουρέλι ἕτοιμο νὰ δεχτῆ κάθε τιμωρία γιὰ νὰ γίνη ἄξία τοῦ Θεοῦ. Τότε ὁ Πάστορας γίνεται ἄνθρωπος μὲ ὅλες τίς ἀδυναμίες του. Κι' ὅλα παίρνουν ἕνα ἄτυχο τέλος. Ὁ Πάστορας γίνεται «ἕρμαιον τῶν παθῶν» του καὶ τρέχει στὴν κοπέλλα. Κι' ἡ Σάντυ Τόμπσον ποὺ βλέπει πόσο ψεύτικος καὶ βρώμικος εἶναι ὁ ἄνθρωπος θὰ ξαναγυρίση στὸν παληό της ἑαυτό, ἐνῶ ὁ Πάστορας μετανοωμένος γιὰ τὴν ἁμαρτία του θὰ βρεθῆ σκοτωμένος ἀπὸ τὰ ἴδια του τὰ χέρια.

Ἐρώτημα τώρα τοῦ θεατῆ γιὰ τὸ ἔργο. Πράγματι ὑπάρχουν καὶ σήμερα ἱεραπόστολοι τῆς σειρᾶς τοῦ Ντέϊβιντσον ποὺ φτάνουν στὸ σημεῖο νὰ πιστεύουν πὼς μὲ τὸ λόγο περὶ παραδείσου θὰ πείσουν μιὰ πόρνη ν' ἀλλάξη δρόμο κι' ἀκόμα πὼς μιὰ σημερινὴ Σάντυ θὰ μπορέση νὰ λυγίση καὶ νὰ ζητᾶ τὴν τιμωρία της. Πιστεύω πὼς ὁ σκοπὸς τοῦ Μώμ δὲν ἦταν αὐτός. Μοναδική του ἐλπὶς εἶναι νὰ ζωντανέψη ἀνθρώπους ἀπ' αὐτοὺς ποὺ καταφεύγουνσ' αὐτὰ τὰ μακρυνὰ νησάκια τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ πιότερο νὰ τονίση τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες, ἀπὸ τίς ὁποίες δὲ μποροῦν νὰ ξεφεύγουν οὔτε αὐτοὶ ποὺ διδάσκουν τὴν ἀποχὴ ἀπὸ τίς σαρκικὲς ἁμαρτίες.

Ἡ παράστασι στάθηκε λαμπρή. Ὁ Λάμπρος Κωνσταντάρας ξαναπαίζει πάλι ἕνα παληὸ ρόλο στὸν ὁποῖον εἶχε ἐπιτύχει καθὼς μοῦ θυμίζει παληὸ μου σημείωμα. Καὶ σήμερα, πιὸ μεστός, πιὸ ὀκάμι, στήνει τὸν Ντέϊβιντσον ἀνάγλυφα, πολὺ πουριτανὸ ἀλλὰ καὶ ὁρμητικὸν καὶ κυρίως ἄνθρωπο. Ὡστόσο, ἐνῶ τὴν πρώτη πλευρά, τοῦ ἱεραπόστολου, τὴν ἔδωσε ἀπόλυτα, μ' ὅλη της τὴν αὐστηρότητα, τὴ μεταστροφὴ του πρὸς τὴν νέα γυναίκα, δὲντὴν ἐκμεταλλεύτηκε ὅσον ἔπρεπε. Κι' αὐτὸ φέρνει ἕνα φυσικὸ ξάφνιασμα στὸ θεατή. Ἡ Μάρω Κοντοῦ στὸ στοιχεῖο της. Ἔπαιξε μὲ μπρίο καὶ φυσικότητα τὴν Σάντυ. Ἰδίως στὸ σημεῖο τοῦ ἠθικοῦ της λυγίσματος, ἦταν ὑπέροχη. Ἔδωσε μὲ πολὺ εἰλικρίνεια τὴ θέση τῆς πόρνης, ποὺ ἀφοῦ ἀγωνίστηκε μ' ὅλες τὶς δυνάμεις της λύγισε κι' ἀφέθηκε στὴ διάθεσι τοῦ δαμαστοῦ της. Ἄριστα ἔδωσε ὁ Δ. Σταρένιος τὸν ξενοδόχο Τζό. Ἡ Σμάρω Στεφανίδου κινήθηκε ἔξω ἀπὸ τὸ κλίμα της. Δὲν ἦταν, ὡστόσο, κακή, ὡςγυναίκα τοῦ Πάστορα. Ὅλοι οἱ ἄλλοι, Μαρία Φωκᾶ ὡς νέγρα κ. Χόρν, Γ. Βρασιβανόπουλος ὡς Ο'Χάρα, ΓιάννηςΜιχαλόπουλος ὡς γιατρὸς Μακφέϊλ καὶ Ἄννα Τάρη ὡς κ. Μακφέϊλ, πίστεψαν στὸ ρόλο τους καὶ τὸν ἐρμήνευσαν μ' ἀληθεια. Ὁ νέος σκηνοθέτης Στ. Ντουφεξῆς παρουσίασε μιὰ πολὺ θετικὴ ἐργασία. Ὁ κ. Μάριος Ἀγγελόπουλος, ὁ δυναμικὸς αὐτὸς σκηνογράφος, ἔστησε ἕνα θαυμάσιο σκηνικὸ ξενοδοχείου. Θέλω ὡστόσο κάτι νὰ σημειώσω, γιὰ τὸν σκηνοθέτη. Ὅταν βρέχει, βρέχει γιὰ ὅλους ὅσους βρίσκονται στὴν περιοχή του. Δὲν εἶναι δυνατὸν λοιπὸν νὰ βρέχη τοῦ καναπιοῦ ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ ἀπὸ τὴ βεράντα νὰ μὴ φαίνεται... στὰ γόνατα, κι' ἀκόμα νὰ μπαίνουν στὴν πρώτην εἰκόνα τῆς βροχῆς ξερὰ ὅλοι σὰν νὰ μὴ συνέβαινε τίποτα. Μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε, ἀλλ' ἀρκετές γιὰ σχόλια...

ΠΕΡΣΕΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΜΑΣ

ΚΑΝΑΚΑΡΗ 74

Θὰ βρῆτε τὰ ὑπερμοντέρνα γυναικεῖα ὑφάσματα παλτῶν, ταγιὲρ τῆς τελευταίας CREATION

ΜΕΓΑΛΙΩΝΗ

ΤΗΛΕΦ. 29—01

Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου

Τηλεφ. 23-96

Βιβλία γιὰ ὅλα τὰ σχολεῖα.
Ὅλα τὰ σχολικὰ εἴδη.
Τετράδια.
Τσάντες.
Ὄργανα τεχνικῶν σχολῶν.
Στυλό.
Γραφικὴ ὕλη.
Διάφορα ἔντυπα.

ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ
ΤΙΜΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - ΠΑΤΡΑΙ

Προεκηρύχθη ὁ «ἀγὼν δρόμου θυσίας Καλαβρύτων»

ΔΙΑ ΤΙΣ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ Ἀθλητικὴ Ἕνωσις Καλαβρύτων «ἡ Δαύρα» ὀργανώνει διὰ τὴν 13ην Δεκεμβρίου τὸν πρῶτον ἀγῶνα δρόμου «Θυσίας Καλαβρύτων». Σχετικῶς ἐξέδωσε τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν:

Ἡ Ἀθλητικὴ Ἕνωσις Καλαβρύτων «Λαύρα» προκηρύσσει τὴν τέλεσιν ἐν Καλαβρύτοις τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1963 τοῦ πρώτου ἀγῶνος «Δρόμου Θυσίας Καλαβρύτων» ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 20ετίας ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1943, καθ' ἣν, οἱ κατακτηταὶ Γερμανοὶ ὁδηγήσαντες ἔξω τῆς πόλεως τῶν Καλαβρύτων ἐσφαγίασαν ὁμαδικῶς ἅπαντας τοὺς ἄνω τῶν 15 ἐτῶν ἄρρενας κατοίκους των.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀθλητικῆς Ἑνώσεως Καλαβρύτων «Λαύρα» μὴ φειδόμενον κόπων καὶ θυσιῶν, ἀπεφάσισε τὴν τέλεσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀγῶνος ἐπὶ σκοπῷ ὅπως, ἀφ' ἑνὸς διευρυνθῆ ἡ ἀγωνιστικὴ κίνησις εἰς τὸν ἀθλητισμὸν ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅπως συνδεθῆ οὗτος μὲ τὴν θυσίαν τῶν Καλαβρύτων.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος ἐγκειται εἰς τὴν προσπάθειαν ποὺ θὰ καταβληθῆ ἐκ μέρους τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων τῆς Ἑλλάδος τὰ ὁποῖα, ἐλπίζομεν, θὰ θελήσουν νὰ κατανοήσουν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ συμμετοχή των εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀγῶνα.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΑΘΛΗΤΩΝ

Καλοῦνται νὰ μετάσχουν τοῦ ἀγῶνος ἅπαντα τὰ ἐγγεγραμμένα εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ΣΕΓΑΣ ἀθλητικὰ Σωματεῖα τῆς Ἑλλάδος εἴτε διὰ μεμονωμένων ἀθλητῶν, εἴτε διὰ ὁμάδος ἐκ τριῶν ἀθλητῶν.

Συμμετοχὴ Συλλόγων μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ΣΕΓΑΣ καὶ ἀθλητῶν ἀνεξαρτήτων ἢ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ τοιούτων, δὲν ἐπιτρέπεται.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Αἱ δηλώσεις συμμετοχῆς, ἀπαραιτήτως ἐγγραφοι καὶ λεπτομερεῖς, δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ τῶν Σωματείων εἰς τὴν ἀθλητικὴν Ἕνωσιν Καλαβρύτων «Λαύρα» τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1963. Διευκρινίζεται ὅτι ὁ φάκελος τῶν ταχυδρομικῶς ἀποσταλησομένων δηλώσεων, δέον νὰ φέρη ταχυδρομικὴν σφραγῖδα τοῦ ταχυδρομείου ἀποστολῆς μὲ ἡμερομηνίαν οὐχὶ πέραν τῆς 4. 12. 1963. Δηλώσεις ἐκπροθέσμως ὑποβληθησόμεναι, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ γίνουν δεκταί.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Οἱ μετέχοντες τῶν ἀγώνων ἀθληταί δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἀριχθῶσιν ἐν Καλαβρύτοις τοὐλάχιστον μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 12 Δεκεμβρίου 1963 φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὸ ἀναγνωριστικὸν τῶν ἀθλητικόν δελτίον τοῦ ΣΕΓΑΣ, ὅπερ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιδεικνύουν, ὁσάκις ἤθελε τοῖς ζητηθῆ παρὰ τῶν ἁρμοδίων τῆς Ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀγῶνος.

Οἱ ἀθληταί δέον νὰ παραλάβωσι τοὺς ἀριθμοὺς των τὴν 4 μ.μ. ὥραν τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1963 παρουσιαζόμενοι πρὸς τοῦτο εἰς τὴν παραπλεύρως τοῦ Δημαρχείου αἴθουσαν τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης.

Ὁ ἀγὼν θὰ διεξαχθῆ ἐπὶ δημοσίας ἀσφαλτοστρωμένης ὁδοῦ ἀποστάσεως 5 χιλιομέτρων.

Ὁ ἀγὼν θὰ τελεσθῆ ὑφ' οἱαδήποτε καιρικὰς συνθήκας καὶ ἂν ἐπικρατοῦσινἐν Καλαβρύτοις τὴν 11ην περίπου ὥραν τῆς 13. 12.1963 καθ' ἣν θὰ δοθῆ ἠχὲ κίνησις.

Ὁ τερματισμὸς τῶν ἀθλητῶν θὰ γίνῃ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπερχιλίων Καλαβρυτινῶν καὶ εὐθὺς μετὰ τὸ μνημόσυνον.

ΕΠΑΘΛΑ ΑΓΩΝΟΣ

Εἰς τὴν νικήτριαν ὁμάδα θὰ ἀπονεμηθῆ βαρύτιμον τριετὲς ἐπαμειβόμενον κύπελλον ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ δήμου Καλαβρύτων μετὰ μεταλλίου.

Εἰς τοὺς πρώτον, δεύτερον καὶ τρίτον νικητάς θὰ ἀπονεμηθῶσι κύπελλα μετὰ διπλώματος.

Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀθλητάς οἵτινες θὰ τερματίσωσί θὰ ἀπονεμηθῶσιν ἀναμνηστικὰ διπλώματα.

ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Ἡ